

מישל חדר עם אשתו וילדי: "למה האשה הזאת מכנישה את מיסכחתי ומסתחרת מעיני הציבור?"

שמול שמעה ממישל בתקופה שהיו ביחד, וגם כל מיני דברים שמוריס המציא.

"מדוע היא מסתרת?"

בתקופה הזאת, כאשר התגלה לי הרומאן של מישל עם מול, הייתי המומה. עבר עליי זמן קשה מאוד, ואז נחתה עליי עוד מכה. אמי, שהייתה בארצות-הברית, חלתה קשה. הייתי צריכה לנסוע לשם כדי להיות לידה בתקופה שגססה מסרטן.

לקחתי את הילדים, ומישל הבטיח לי שאחרי זמן-מה גם הוא יצטרף אלינו. אבל יום אחרי נסיעתי מישל נפצע קשה בתאונת-דרכים. מישל לא זוכר מה קרה לו. אבל עדייראיה סיפרו שהוא רכב על אפנוע והחליק על כתם שמן שהיה על הכביש. מישל נפצע בראש ובגפיים, ושכב הרבה זמן בבית החולים.

אני לא ידעתי שמול ביקרה את מישל בבית-החולים והסתובבה כמשך שעות ליד מיטתו. אבל כאשר חזרתי (המשך בעמוד 42)

שהיא רוצה לעזוב את בעלה, כי הוא מציק לה, והמצב בבית בלתי-נסבל. מישל אמר לה שחבל על הילדים, והיא צריכה לחשוב עליהם ולסבול את הכל, כי בעצם היא אשמה ככל כמוהו.

מישל מעולם לא הזמין אותה לכפר שלו. זו ממש שטות. מישל מעריץ את הוריו ומכבד מאוד את המסורת בכפר, והוא לא היה יכול חלום אפילו לשלוח לשם אשה כמוה. בעיקר שהוא גם יודע טוב מאוד כמה זה היה פוגע בו.

מול סיפרה למישל כי בעלה מכריח אותה להגיש תלונה נגדו. מישל אמר לה שיותר טוב שהיא תשתף פעולה עם בעלה, כי זה ירגיע אותו וישפר את חייה-מישפחה שלהם.

בהתחלה מוריס בא למישרת רמת-גן, והתלונן על כל מיני דברים שמישל כאילו עשה, וביקש להעביר משם את מישל. אמרו לו שכך לא פועלים, ושאם הוא רוצה להתלונן, הוא חייב להגיש תלונה רישמית, והוא אינו יכול להתערב בשיקולי-המישטרה היכן ישרת כל שוטר. מוריס חשב על זה כמה חודשים, ובסוף נסע עם מול לתחנה, והם הגישו יחד תלונה נגד מישל. בתלונה היו דברים שטותיים ממש,

העניין לילה שלם, ולמחרת, ביום השישי, מוריס טילפן אלינו הביתה. הוא קילל את מישל ואמר לו כל מיני דברים, ובסוף ביקש לדבר גם איתי. אבל מישל לא נתן לו. אחרי שמישל טרק את השפופרת, התקשרה מול ובכתה, ושוב מישל טרק את השפוף פרת. בסוף התקשרה אמה של מול וקיללה את מישל קללות נמרצות.

מול היתה משוגעת על מישל. היא היתה מצלצלת לו עשרות פעמים ביום, יודעת על כל צעד שלו. אם אמר לה שהוא הולך אחרי-הצהריים למיספרה, היא היתה מחכה לו שם.

זה בוודאי החמיא למישל. כאשר בעלה יצא נגדה, לא היה לה למי לפנות, והיא התקשרה שוב ושוב למישל וביקשה את עזרתו. היא אמרה לו שאין לה למי לפנות, והיא חייבת לדבר איתו. מישל הוא ג'נטלמן, והוא לא יכול לפגוע באשה, אז הוא הסכים לדבר איתה. אומנם, את הטלפון בבית החלפנו, והוא כעת חסוי, כי היו מבלבלים לנו את המוח יותר מדי. אבל הוא לא יכול היה למנוע ממנה להתקשר אליו לעבודה. היא התקשרה למישל ואמרה לו

והאחיות והגיסים. כולם ידעו שהוא יוצא עם מול.

אחות קטנה

ב1984 הלכה האחות הקטנה לי מוריס, ואמרה לו שמול מקיימת קשר עם מישל.

מוריס פעל בצורה מתוחכמת מאוד. הוא לא התנפל עליה סתם ככה, אלא התחיל לאסוף הוכחות. הוא שם ציטות לטלפון, וגם שכר בלשים. כמשך חודשיים אספי הוכחות, הקליט הרבה שיחות-טלפון של מול עם חברות שלה ועם בני-מישפחה, שם היא מספרת על הרומאן שלה עם מישל. הוא ידע שהיא נפגשת עם מישל כל יום חמישי בשעה שהיא כאילו הולכת לויצו, ועוד כל מיני דברים.

לפי עצתם של הבלשים שלו, מוריס לקח את מול לוויקאנדר לטבריה, שבוע לפני שפיצץ את הפרשה. וכי שבוע שאחרי זה הוא חיכה לה בבית, אחרי שחזרה מהפגישה עם מישל ביום החמישי, ואמר לה שהוא יודע הכל ויש לו הקלטות והוכחות. הם דיברו על

וקוקה למישל, שיעזור לאחותה לנתק את הקשרים מעברייני מסויים. זה, כמוכן, היה סתם סיפור, כי אחותה גרה אז בחיפה, ולמול יש אח בחיפה שהוא שוטר ויכול היה לעזור. אבל מול העבירה את אחותה לתל-אביב, וביקשה ממישל שיעזור לה למצוא עבודה.

כך התחילו קשרים בין המישפחות. מול גם סיפרה לבעלה שיש לה ידיד, קציין-מישטרה, העוזר לאחותה, והפי גישה את מישל עם מוריס, בעלה.

הפגישה הזאת היתה טראומטית מאוד עבור מישל. ביסודו, מישל הוא ברכפר, והפגישה עם הבעל של המי אהבת שלו היה רכב שגרם לו לבעיה רגשית חריפה. כתוצאה מזה הוא החליט שהוא צריך להיפרד ממול.

הוא אמר לה שהם צריכים להיפרד, ואומנם הם נפרדו לתקופה של כמה חודשים.

אבל מול לא נתנה לו מנוח. היא שלחה אליו שליחים וחברות שיחזירו אותו אליה. בין השליחים הללו היתה גם אחותה.

לאחות ולמישל היה רומאן קצר מאוד. כאשר מול שמעה על-כך היא רבה עם אחותה, ועשתה לה סקנרדאל. השליחים הוסיפו לבוא ולספר למישל שאם לא יחזור למול, היא תאבד, והחיים במישפחה שלה ייהרסו.

מישל נשבר וחזר אליה. אבל הוא היתנה איתה שהיא לא תהרק את הקשרים בין המישפחות.

יום אחד מול הופיעה אצלנו בבית, כאשר מישל לא היה. היא באה עם בעלה ואמרה לי שהם רוצים להזמין אותנו לצאת איתם לקונצרט של אני ריקו מסיאס בהיכל-התרבות. הלכנו איתם ועם עוד זוגי-חברים לקונצרט. מישל כעס עליה נורא, אבל היא אמרה לו שזה היה רעיון של בעלה.

למול יש עוד אחות אחת, קטנה, שמול תמיד היתה צוחקת ממנה שהיא לא-יוצלחית ולא הולך לה עם בחורים. אותה אחות ניסתה כמה פעמים להתחיל עם מישל, והוא צחק ממנה ואמר לה: "את ילדה קטנה, לכי הביתה, לכי לעבודה שלך."

נראה שהאחות הזאת כעסה על מישל ועל מול, והחליטה לנקום בהם. היא הלכה לחברה של מול ואמרה לה: "מה זה העניין הזה שמול מתעסקת עם ערבי? אין לה מספיק יהודים?" מישל היה בניבית במישפחתה של מול. הוריים פגשו אותו וכל האחים

מישל חדר בביתו

מזל היתה משוגעת על מישל!

מוריס דהאן בביתו

הוא אמר לה שהוא יודע הכל!